

Arrest

nr. 301 057 van 5 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 9 oktober 2023 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 11 januari 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 12 december 2019 een eerste verzoek om internationale bescherming (VIB) in. Het verzoek wordt geweigerd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 20 december 2021 dient verzoeker voor de eerste keer een aanvraag in tot verblijfsmachtiging met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 5 mei 2022 dient verzoeker een tweede VIB in. Het CGVS verklaart het verzoek onontvankelijk op 8 augustus 2022.

Op 20 maart 2023 wordt de aanvraag tot verblijfsmachtiging van 20 december 2021 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie onontvankelijk verklaard door middel van een bijlage 42. Deze beslissing wordt later ingetrokken.

Op 31 juli 2023 dient verzoeker een derde VIB in. Op 11 september 2023 wordt de impliciete afstand van het verzoek vastgesteld.

Op 9 oktober 2023 wordt de aanvraag tot verblijfsmachtiging van 20 december 2021 door de gemachtigde onontvankelijk verklaard wegens gebrek aan een identiteitsdocument, aan verzoeker ter kennis gebracht op 11 oktober 2023. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.12.2021 werd ingediend door :

*R. (...) E. (...), C. (...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Nigeria
geboren te (...) op (...) 1997
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Gedurende zijn verblijf in België heeft betrokkene nooit een identiteitsdocument voorgelegd als bewijs van zijn identiteit en nationaliteit. Betrokkene kan worden vrijgesteld van het voorleggen van een identiteitsdocument wanneer zijn verzoek om internationale bescherming nog hangende is. Betrokkene heeft zich echter niet aan zijn initieel opgegeven identiteit en nationaliteit gehouden waardoor we niet weten wie betrokkene werkelijk is.

Als geboortedatum werd eveneens opgegeven: 23.08.1992. Betrokkene verklaarde eveneens te zijn: E. (...), C. (...) geboren op (...) 1995. Op 07.12.2022 verklaarde hij E. (...), N. (...) geboren op (...) 1977 met Ghanese nationaliteit te zijn.

De Belgische politie vond eind december 2022 op zijn mobiele telefoon foto's van verschillende paspoorten en identiteitskaarten. Betrokkene verklaarde tegen de politie dat er mensen zijn die hem valse paspoorten en identiteitskaarten willen verkopen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in haar arrest van 10.12.2007, nr. 4623 dat de aanvraag om machtiging tot verblijf niet anders dan onontvankelijk kan worden verklaard wanneer iemands identiteit onzeker is.

Gelieve eveneens over te gaan tot intrekking van het ontvangsbewijs dat eventueel aan betrokkene zou zijn afgeleverd.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, van de “omzendbrief van 21 juni 2007”, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Ter adstruering van zijn middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“1. Door de verzoekende partij werd een aanvraag tot machtiging van verblijf om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven gericht tot de verwerende partij, zich baserende op zijn situatie en het bepaalde in art. 9bis Vreemdelingenwet.

Artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Deze bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die voorschrijft dat een vreemdeling de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen, een aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.

De buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de vreemdelingenwet betreffen de omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om de aanvraag in te dienen vanuit het buitenland, via de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen.

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;*
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.*

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen.

In casu wordt verzoekers aanvraag onontvankelijk verklaard aangezien de gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde dat:

(...)

Door de verzoekende partij wordt dit oordeel betwist.

2. Artikel 9bis, §1 Vreemdelingenwet vereist dat de betrokken vreemdeling beschikt over een “identiteitsdocument”, hetgeen evenwel niet vereist is indien de vreemdeling een verzoek tot internationale bescherming hangende heeft:

§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot”.*

De verzoekende partij wijst tevens naar de omzendbrief van 21 juni 2007 (de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006).

Onder punt II C 1-b van deze omzendbrief wordt vermeld: “De voorwaarde dat de vreemdeling een identiteitsdocument moet bezitten, geldt niet voor :

- de asielzoeker die zich in de asielprocedure bevindt, of die een toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend bij de Raad van State tegen de asielbeslissing, en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;
- de vreemdeling die op geldige wijze aantoonbaar dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België”.

3. De verwerende partij schendt in de bestreden beslissing bovenvermelde bepalingen, waartoe zij gehouden is.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing niet ter discussie dat verzoeker zich in een asielprocedure beschikt, waardoor de vreemdeling niet gehouden is te voldoen aan de voorwaarde om een identiteitsdocument voor te brengen: “Gedurende zijn verblijf in België heeft betrokkene nooit een identiteitsdocument voorgelegd als bewijs van zijn identiteit en nationaliteit. Betrokkene kan worden vrijgesteld van het voorleggen van een identiteitsdocument wanneer zijn verzoek tot internationale bescherming nog hangende is”.

Niettemin oordeelt de gemachtigde vervolgens dat: “Betrokkene heeft zich echter niet aan zijn initieel opgegeven identiteit en nationaliteit gehouden waardoor we niet weten wie betrokkene werkelijk is”, waardoor de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis onontvankelijk wordt verklaard.

Het staat evenwel vast dat de verzoekende partij geen identiteitsdocument moest voorbrengen, waardoor hij van deze voorwaarde is vrijgesteld. Verweerder kan derhalve niet besluiten tot de onontvankelijkheid van de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet omdat niet aan deze voorwaarde zou zijn voldaan.

De gemachtigde kan immers, wat de ontvankelijkheid betreft, slechts vaststellen of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde.

Verzoeker gaf vervolgens aan welke elementen voor hem “buitengewone omstandigheden” uitmaken. Deze elementen werden niet beoordeeld door verweerder. Op basis hiervan werd niet besloten dat de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet onontvankelijk is.

De bestreden beslissing is hierom in strijd met artikel 9bis Vreemdelingenwet en de omzendbrief van 21 juni 2007.

4. Ondergeschiedt, betwist verzoeker de vaststellingen die worden gemaakt in de bestreden beslissing door de verwerende partij en benadrukt hij dat hij steeds eenzelfde identiteit en nationaliteit heeft vermeld.

Door de gemachtigde wordt in de bestreden beslissing gesteld:

(...)

Verzoeker betwist dat hij een valse of onjuiste identiteit of nationaliteit zou hebben opgegeven, laat staan in het kader van zijn verblijfsprocedure. Verzoeker verwijst hiervoor onder meer naar de verklaringen die hij heeft afgelegd over zijn identiteit en nationaliteit in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming en de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet. De identiteit en nationaliteit van verzoeker is steeds identiek. Hij heeft geen andere identiteitsgegevens opgegeven.

Het is dan ook (manifest) foutief dat verzoeker zich “niet aan zijn initieel opgegeven identiteit en nationaliteit gehouden” heeft, zoals de gemachtigde stelt in de bestreden beslissing.

Minstens kan hieruit niet worden vastgesteld dat de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet onontvankelijk moet worden verklaard.

Verzoeker kan dan ook niet vaststellen op basis van welke elementen de gemachtigde meent dat verzoeker een andere naam, geboortedatum en identiteit zou hebben aangenomen, laat staan in het kader van zijn verblijfsprocedures ten aanzien van verweerder. Er blijkt in de motieven van de bestreden beslissing ook niet waarop de gemachtigde zich baseert, louter dan dat de “Belgische politie” foto's van verschillende paspoorten en identiteitskaarten zou hebben “gevonden” op een gsm. Het blijkt niet dat het over de gsm van verzoeker gaat en in welke omstandigheden deze vaststellingen dan wel zouden verricht

zijn. Verzoeker was ook niet betrokken in een strafrechtelijk onderzoek. Het is voor hem dan ook onduidelijk waarover dit gaat. Bovendien zou het gaan over (onduidelijke) foto's van "verschillende paspoorten en identiteitskaarten", zonder dat zelfs wordt vermeld dat verzoeker deze ook zou hebben gebruikt (waarvan de gemachtigde kennelijk wel uitgaat). Evenmin wordt vastgesteld dat uit deze foto's zou blijken dat dit gaat over de vermelde identiteitsgegevens in de bestreden beslissing, zoals onder meer over "E. (...), N. (...) geboren op (...) 1977 met Ghanese nationaliteit".

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht verweerder haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De zorgvuldigheidsplicht houdt bovendien in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit betekent dat de beslissing dient te steunen op werkelijke bestaande en correcte feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

De vermelde motieven in de bestreden beslissing geven er geen blijk van dat dit het geval is.

Het oordeel van de gemachtigde is hierom in strijd met artikel 9bis Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel."

2.2 Waar verzoeker een inhoudelijke kritiek uiteenzet ten aanzien van de motieven van de bestreden beslissing, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De schending van de materiële motiveringsplicht moet *in casu* worden onderzocht in het licht van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst."

In casu wordt de bestreden beslissing genomen omdat verzoeker geen identiteitsdocument heeft voorgelegd als bewijs van zijn identiteit en nationaliteit. Verzoeker voert aan dat verweerder in de bestreden beslissing niet zou betwisten dat hij zich in een asielprocedure bevindt, waardoor hij er niet toe is gehouden een identiteitsdocument voor te leggen.

Het betoog van verzoeker mist echter elke feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt geenszins dat verweerder zou hebben aanvaard dat verzoeker geen identiteitsdocument moet voorleggen. Verweerder motiveert dat verzoeker "kan" worden vrijgesteld van het voorleggen van een identiteitsdocument "wanneer" zijn verzoek om internationale bescherming nog hangende is. Uit niets blijkt echter dat dit *in casu* het geval is, laat staan dat verweerder zou hebben toegegeven dat verzoeker daarom geen identiteitsdocument zou moeten voorleggen. Meer nog, uit het administratief dossier blijkt dat op 11 september 2023 de impliciete afstand van het verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld. Verzoeker toont niet aan dat hij sindsdien nog een VIB heeft ingediend. Het betoog van verzoeker is dan ook niet ernstig.

Vervolgens benadrukt verzoeker dat hij, in tegenstelling tot hetgeen de bestreden beslissing vermeldt, steeds dezelfde identiteit en nationaliteit heeft vermeld. Hij betwist dat hij een valse of onjuiste identiteit zou hebben opgegeven. Verzoeker stelt dat niet uit de bestreden beslissing blijkt op welke gegevens verweerder zich heeft gebaseerd.

In het administratief dossier bevindt zich een synthesenota van 9 oktober 2023, waarin een uittreksel van PV nr. (...) van 7 december 2022 wordt geciteerd. Het betreft de volgende passage:

“Om 4u06 worden wij gezonden naar AZ Monica te Florent Pauwelslei 1, 2100 Antwerpen. In het ziekenhuis vragen ze onze assistentie voor een persoon welke zich niet kan identificeren. Om 04u25 zijn wij ter plaatste. Wij vernemen van de medewerkers van het ziekenhuis dat de man was binnengebracht omdat hij dronken op straat lag. Hierom heeft de ambulance de man overgebracht naar het ziekenhuis. Toen de man wakker was weigerde hij zich in eerste instantie te identificeren. Vervolgens liet hij het personeel verschillende filmpjes en foto's zien van verschillende paspoorten en identiteitskaarten op zijn gsm. Hij verklaart dat hij geen documenten heeft. Hij zegt ons dat hij van Ghana afkomstig is en dat zijn naam E. (...) N. (...) is. E. (...) neemt zijn gsm en wilt ons een foto zijn paspoort laten zien op zijn gsm. Wanneer hij dit niet vindt overhandigt hij ons zijn gsm zodat we zelf kunnen zoeken. In de gsm vinden wij verschillende foto's en filmpjes van paspoorten en identiteitskaarten op verschillende namen. Volgens E. (...) krijgt hij dit van mensen die hem valse paspoorten willen verkopen”.

In het administratief dossier bevindt zich eveneens een administratief rapport van 25 september 2023 waaruit blijkt dat de politie van Antwerpen ter plaatse is moeten gaan om bijstand te verlenen aan een ziekenwagen voor een dronken persoon. De persoon, verzoeker, wordt aan de hand van zijn eigen verklaringen geïdentificeerd als E. N., geboren op 5 juli 1977. Bij controle in ANG is E. terug te vinden volgens de opgegeven identiteit met gelijkende foto.

Het betoog van verzoeker dat hij nooit een valse identiteit of nationaliteit zou hebben opgegeven, houdt aldus geen steek. Dit druist volledig in tegen de gegevens van het administratief dossier. Ook moet worden vastgesteld dat duidelijk uit de informatie van het administratief dossier blijkt welke concrete vaststellingen er precies zijn gedaan en waarop verweerder zijn bestreden beslissing heeft gebaseerd. Verzoeker toont niet aan dat hij geen toegang zou kunnen krijgen tot het administratief dossier om dit te achterhalen. Bovendien houdt de plicht tot uitdrukkelijke motivering niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Waar verzoeker nog bekritiseert dat verweerder de buitengewone omstandigheden niet heeft onderzocht, merkt de Raad op dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging met toepassing van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet reeds onontvankelijk is verklaard bij gebrek aan een identiteitsdocument. Verzoeker toont niet aan dat verweerder, wanneer hij vaststelt dat de aanvraag onontvankelijk is, nog verder moet onderzoeken of er al dan niet aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden aangevoerd.

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend vierentwintig door:

N. MOONEN,

M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN